

européiska konventet

ORDFÖRANDE

ROMFÖRKLARINGEN

**VALÉRY GISCARD D'ESTAING
EUROPEISKA KONVENTETS ORDFÖRANDE**

Rom den 18 juli 2003

I. Den 18 juli 2003 överlämnade ordföranden för konventet om Europas framtid, Valéry Giscard d'Estaing, tillsammans med de båda vice ordförandena, Giuliano Amato och Jean-Luc Dehaene, officiellt och på konventets vägnar, det fullständiga utkastet till ett fördrag om upprättande av en konstitution för Europa till Europeiska rådets italienska ordförandeskap.

Vid detta möte med president Carlo Azeglio Ciampi och premiärminister Silvio Berlusconi, gav ordföranden, Valéry Giscard d'Estaing, sitt erkännande åt det viktiga bidraget från konventets italienska ledamöter, vice ordföranden, Giuliano Amato, företrädaren för den italienska regeringen, Gianfranco Fini, företrädaren för den italienska senaten, Lamberto Dini och företrädaren för den italienska deputeradekammaren, Marco Follini, samt deras suppleanter.

Valéry Giscard d'Estaing uppmanade det italienska ordförandeskapet att genomföra regeringskonferensen på högsta politiska nivå så att den kan avslutas i december 2003 under det italienska ordförandeskapet.

Efter Romfördraget kommer således en Romkonstitution att skapas. Italien som grundande stat för Europeiska unionen kommer att ha bidragit till den på ett avgörande sätt.

Konstitutionen skulle kunna undertecknas i maj 2004, strax före nästa val till Europaparlamentet, vilket skulle ge den en folklig förankring.

De tio nya medlemsstaterna kommer då redan att vara fullvärdiga medlemmar i unionen, och undertecknandet kommer att äga rum i tid före de europeiska valen i juni 2004.

II. Med denna konstitution tar Europa det definitiva steget mot en politisk union: medborgarnas union och medlemsstaternas union. I konstitutionen

- stadfästs medborgarnas rättigheter genom införlivandet av Europeiska stadgan för de grundläggande rättigheterna,
- vänds Europa mot medborgarna genom att de får nya möjligheter att delta,
- görs en klar och tydlig uppdelning mellan unionens och medlemsstaternas befogenheter, och de nationella parlamenten ges möjlighet att ingripa. Unionens befogenheter utsträcks på de områden där medborgarna kräver det, det vill säga
  - genomförande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa med en effektivare bekämpning av grov brottslighet och erkännande mellan medlemsstaterna av deras olika medborgerliga rättigheter,

- gradvis utveckling av en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik med en europeisk utrikesminister, som kommer att verka och tala för Europa i världen, och inrättande av en europeisk byrå för försvarsmateriel,
- bättre ekonomisk samordning mellan de länder som har infört euron för att se till att vår gemensamma valuta blir stabil och framgångsrik,
- ges Europa stabila, demokratiska och effektiva institutioner:
  - Europaparlamentet blir unionens viktigaste lagstiftare. Det kommer att stifta lagar tillsammans med rådet. Den europeiska lagstiftningen kommer att vara ett resultat av ett samförstånd mellan medborgarnas och staternas valda företrädare,
  - rådet kommer att få ett ansikte och en varaktighet; dess ordförande kommer att organisera staternas arbete, kunna planera för framtiden och tänka i förväg,
  - kommissionen som är organiserad för att fullgöra sina europeiska uppgifter kommer att vara den drivande kraften och den viktigaste verkställande institutionen. Den kommer att stå för gemensamma europeiska intressen,

III. Konventets utkast är en framgång, eftersom det fastställer den nödvändiga balansen mellan folken, mellan de nya och gamla staterna, mellan institutionerna och mellan dröm och verklighet.

Detta utkast är en framgång eftersom det är ett avslutat projekt, komplett i minsta detalj utan alternativ.

Det motsvarar det allmänna intresset. Mot bakgrund av detta har konventets ordförande, tillsammans med de båda vice ordförandena, uppmanat det italienska ordförandeskapet – och Europeiska rådets ordförande, Silvio Berlusconi, personligen – att behålla texten oförändrad. Att ifrågasätta den, även delvis, skulle leda till ett misslyckande.

Konventets ordförande hyser förtroende för det italienska ordförandeskapet; det kommer att vara detta ansvar vuxet, och Europeiska unionen kommer att kunna underteckna sin Romkonstitution den 9 maj 2004.